

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2019/880

2019 m. balandžio 17 d.

dėl kultūros vertybių įvežimo ir importo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) atsižvelgiant į 2016 m. vasario 12 d. Tarybos išvadas dėl kovos su terorizmo finansavimu, į 2016 m. vasario 2 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Kovos su teroristų finansavimu stiprinimo veiksmų plano ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2017/541 ⁽²⁾, turėtų būti priimtos bendros prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklės, kad būtų užtikrinta veiksminga apsauga nuo neteisėtos prekybos kultūros vertybėmis ir jų praradimo ar sunaikinimo, būtų išsaugotas žmonijos kultūros paveldas ir užkirstas kelias teroristų finansavimui bei pinigų plovimui išplėstas kultūros vertybes parduodant Sąjungoje esantiems pirkėjams;
- (2) tautų ir teritorijų išnaudojimas gali vesti prie neteisėtos prekybos kultūros vertybėmis, pirmiausia kai tokia neteisėta prekyba kyla ginkluoto konflikto kontekste. Dėl to šiame reglamente turėtų būti atsižvelgiama į tautų ir teritorijų regioninius ir vietos ypatumus, o ne į kultūros vertybių rinkos vertę;
- (3) kultūros vertybės yra kultūros paveldo dalis ir neretai būna didelės kultūrinės, meninės, istorinės ir mokslinės svarbos. Kultūros paveldas yra vienas pagrindinių civilizacijos elementų, *inter alia*, turinčių simbolinę vertę ir įkūnijančių žmonijos kultūrinę atmintį. Jis praturtina visų tautų kultūrinį gyvenimą ir jas vienija bendros atminties žinių bei civilizacijos raidos pagrindu. Todėl jis turėtų būti apsaugotas nuo neteisėto pasisavinimo ir plėšimo. Archeologinių vietovių plėšimas vyko visais laikais, tačiau dabar šis reiškiny yra pasiekęs pramoninį mastą ir kartu su prekyba neteisėtai iškastomis kultūros vertybėmis yra sunkus nusikaltimas, dėl kurio stipriai nukenčia tiesiogiai ar netiesiogiai susijusieji. Neteisėta prekyba kultūros vertybėmis daugeliu atvejų prisideda prie priverstinės kultūros homogenizacijos arba kultūrinio identiteto praradimo, o kultūros vertybių plėšimas lemia, *inter alia*, kultūrų dezintegraciją. Kol yra galimybė pelningai prekiauti neteisėtai iškastomis kultūros vertybėmis ir iš jų pelnytis nepatiriant jokios didesnės rizikos, tokie kasinėjimai ir plėšimas tęsis. Tarptautinėje rinkoje kultūros vertybės labai paklausios dėl savo ekonominės ir meninės vertės. Griežtų tarptautinių teisinių priemonių nebuvimas ir neveiksmingas esamų priemonių vykdymo užtikrinimas lemia tai, kad tokios vertybės atsiduria šešėlinėje ekonomikoje. Sąjunga turėtų atitinkamai uždrausti į Sąjungos muitų teritoriją įvežti neteisėtai iš trečiųjų šalių eksportuojamas kultūros vertybes, ypatingą dėmesį skiriant kultūros vertybėms iš trečiųjų šalių, nukentėjusių nuo ginkluotojo konflikto, ypač kai tokiomis kultūros vertybėmis neteisėtai prekiauja teroristinės ar kitos nusikalstamos

⁽¹⁾ 2019 m. kovo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2019 m. balandžio 9 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/541 dėl kovos su terorizmu, pakeičianti Tarybos pamatinį sprendimą 2002/475/TVR ir iš dalies keičianti Tarybos sprendimą 2005/671/TVR (OL L 88, 2017 3 31, p. 6).

organizacijos. Nors tuo bendru draudimu neturėtų būti numatoma sistemingų tikrinimų, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama įsikišti, kai jos gauna žvalgybos informacijos apie įtartinas siuntas, ir imtis visų tinkamų priemonių neteisėtai eksportuojamoms kultūros vertybėms perimti;

- (4) atsižvelgiant į tai, jog valstybėse narėse taikomos skirtingos kultūros vertybių importo į Sąjungos muitų teritoriją taisyklės, turėtų būti imtasi priemonių siekiant visų pirma užtikrinti, kad, į Sąjungos muitų teritoriją įvežant tam tikras importuojamas kultūros vertybes, tikrinimai būtų atliekami vienodai, pagal esamus procesus, procedūras ir administracines priemones, kad būtų vienodai įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 ⁽³⁾;
- (5) kultūros vertybių, kurios laikomos valstybių narių nacionalinėmis vertybėmis, apsauga jau reglamentuojama Tarybos reglamentu (EB) Nr. 116/2009 ⁽⁴⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES ⁽⁵⁾. Todėl šis reglamentas turėtų būti netaikomas kultūros vertybėms, kurios buvo sukurtos arba rastos Sąjungos muitų teritorijoje. Šiuo reglamentu nustatytos bendros taisyklės turėtų apimti į Sąjungos muitų teritoriją įvežamų ne Sąjungos kilmės kultūros vertybių muitinės procedūras. Šio reglamento tikslais atitinkama muitų teritorija turėtų būti Sąjungos muitų teritorija importo metu;
- (6) tikrinimo priemonių, kurios bus nustatytos laisvosioms zonoms ir vadinamiems „laisviesiems uostams“, taikymo sritis turėtų būti kuo platesnė atitinkamų muitinės procedūrų atžvilgiu, kad būtų užkirstas kelias šio reglamento apėjimui naudojantis tomis laisvosiomis zonomis, kuriomis gali būti pasinaudota toliau plėtojant neteisėtą prekybą. Todėl tos tikrinimo priemonės turėtų būti susijusios ne tik su kultūros vertybėmis, išleistomis į laisvą apyvartą, bet ir su kultūros vertybėmis, kurioms įforminta specialioji muitinės procedūra. Tačiau taikymo sritis turėtų nenustelbti tikslo užkardyti neteisėtai eksportuojamų kultūros vertybių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją. Todėl, sistemingos tikrinimo priemonės turėtų apimti prekių išleidimą į laisvą apyvartą ir atskiras specialiąsias muitinės procedūras, kurios gali būti įforminamos į Sąjungos muitų teritoriją įvežamoms prekėms, bet turėtų būti netaikomos tranzitui;
- (7) daugelis trečiųjų šalių ir beveik visos valstybės narės yra susipažinusios su terminų apibrėžtimis, vartojamomis 1970 m. lapkričio 14 d. Paryžiuje pasirašytoje UNESCO nelegalaus kultūros vertybių įvežimo, išvežimo ir nuosavybės teisės perdavimo uždraudimo priemonių konvencijoje (toliau – 1970 m. UNESCO konvencija), kurios šalimis yra daugelis valstybių narių, ir 1995 m. birželio 24 d. Romoje pasirašytoje UNIDROIT konvencijoje dėl pavogtų ar neteisėtai išvežtų kultūros objektų vartojamomis apibrėžtimis. Dėl to šiame reglamente vartojamos terminų apibrėžtys yra grindžiamos tomis apibrėžtimis;
- (8) kultūros vertybių eksporto teisėtumo klausimas turėtų būti pirmiausia nagrinėjamas remiantis šalies, kurioje tos kultūros vertybės buvo sukurtos ar rastos, įstatymais ir kitais teisės aktais. Tačiau, siekiant nepagrįstai nevaržyti teisėtos prekybos, asmeniui, siekiančiam importuoti kultūros vertybes į Sąjungos muitų teritoriją, vietoj to turėtų būti išimties tvarka tam tikrais atvejais leidžiama įrodyti teisėtą eksportą iš kitos trečiosios šalies, kurioje šios kultūros vertybės buvo iki jų išsiuntimo į Sąjungą. Ta išimtis turėtų būti taikoma tais atvejais, kai negalima patikimai nustatyti šalies, kurioje tos kultūros vertybės buvo sukurtos ar rastos, arba kai atitinkamos kultūros vertybės buvo eksportuotos prieš 1970 m. UNESCO konvencijos įsigaliojimą, t. y. 1972 m. balandžio 24 d. Siekiant užkirsti kelią šio reglamento apėjimui paprasčiausiai neteisėtai eksportuotas kultūros vertybes siunčiant į kitą trečiąją šalį prieš jų importą į Sąjungą, išimtis turėtų būti taikomos tų šalių atveju, jei kultūros vertybės trečiojoje šalyje išbuvo ilgiau nei penkerių metų laikotarpį kitais nei laikino naudojimo, tranzito, reeksportavimo ar perkrovimo tikslais. Jei tos sąlygos yra įvykdytos daugiau nei vienos šalies atžvilgiu, atitinkama šalis turėtų būti paskutinė iš tų šalių prieš kultūros vertybių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją;
- (9) 1970 m. UNESCO konvencijos 5 straipsniu raginama valstybės konvencijos dalyvės įsteigti vieną ar daugiau valstybinių tarnybų kultūros vertybių apsaugai nuo neteisėto importo, eksporto ir nuosavybės teisės perdavimo užtikrinti. Tokiose valstybinėse tarnybose turėtų dirbti kvalifikuotas personalas ir jo skaičius turėtų būti pakankamas pagal tą konvenciją reikalaujamai apsaugai užtikrinti ir taip pat turėtų būti sudaromos sąlygos būtinam aktyviam valstybių narių, kurios yra konvencijos dalyvės, kompetentingų institucijų bendradarbiavimui saugumo ir kovos su neteisėtu kultūros vertybių importo – ypač ginkluotojo konflikto apimtuose regionuose – srityse;

⁽³⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 116/2009 dėl kultūros vertybių eksporto (OL L 39, 2009 2 10, p. 1).

⁽⁵⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/60/ES dėl neteisėtai iš valstybės narės teritorijos išvežtų kultūros objektų grąžinimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 (OL L 159, 2014 5 28, p. 1).

- (10) kad nebūtų neproporcingai varžoma prekyba kultūros vertybėmis už Sąjungos išorės sienos, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik toms kultūros vertybėms, kurios atitinka tam tikrą šiuo reglamentu nustatytą amžiaus ribą. Taip pat atrodo tikslinga nustatyti finansinę ribą, kad kultūros vertybių importo į Sąjungos muitų teritoriją sąlygos ir procedūros nebūtų taikomos mažesnės vertės kultūros vertybėms. Tos ribos užtikrins, kad šiame reglamente numatytais priemonėmis daugiausia dėmesio būtų skiriama toms kultūros vertybėms, į kurias grobystojai konflikto zonose gali būti nusitaikę labiausiai, neišskiriant kitų vertybių, kurių tikrinimas yra būtinas siekiant užtrinti kultūros paveldo apsaugą;
- (11) atlikus supranacionalinį pinigų plovimo ir teroristų finansavimo keliamos rizikos vidaus rinkai vertinimą nustatyta, kad neteisėta prekyba išplėstomis kultūros vertybėmis yra vienas iš galimų teroristų finansavimo ir pinigų plovimo šaltinių;
- (12) kadangi kai kurių kategorijų kultūros vertybėms – o būtent archeologijos objektams ir monumentų dalims – kyla ypač didelė plėšimo ir sunaikinimo grėsmė, atrodo svarbu numatyti griežtesnio tikrinimo prieš leidžiant kultūros vertybes įvežti į Sąjungos muitų teritoriją sistemą. Taikant tokią sistemą turėtų būti reikalaujama iki tų prekių išleidimo į laisvą apyvartą Sąjungoje arba specialiosios muitinės procedūros, išskyrus tranzitą, įforminimo toms kultūros vertybėms pateikti valstybės narės kompetentingos viešosios institucijos išduotą importo licenciją. Asmenys, siekiantys gauti tokią licenciją, turėtų sugebėti atitinkamais patvirtinamaisiais dokumentais ir įrodymais, pavyzdžiui, eksporto liudijimais, nuosavybės teisės liudijimais, sąskaitomis faktūromis, pirkimo–pardavimo sutartimis, draudimo dokumentais, vežimo dokumentais ir ekspertų vertinimo dokumentais, įrodyti eksporto iš šalies, kurioje tos kultūros vertybės buvo sukurtos ar rastos teisėtumą. Remdamosi išsamiais ir tiksliais prašymais, valstybių narių kompetentingos viešosios institucijos turėtų be reikalo nedelsdamos nuspręsti, ar išduoti licenciją. Visos importo licencijos turėtų būti saugomos elektroninėje sistemoje;
- (13) ikona yra bet koks religinės figūros ar religinio įvykio atvaizdas. Ji gali būti atvaizduota įvairiose laikmenose ir įvairaus dydžio ir gali būti monumentalus ar kilnojamojo pobūdžio. Tais atvejais, kai ikona anksčiau buvo bažnyčios, vienuolyno, koplyčios interjero vidaus dalis, arba atskirai stovinti, arba architektūrinių baldų, pavyzdžiui, ikonostaso arba ikonos stovo, dalis, ji yra itin svarbi ir neatskiriama dievybės garbinimo ir liturginio gyvenimo dalis ir turėtų būti laikoma religinio monumento, kuris buvo išardytas, neatsiejama dalimi. NET ir tais atvejais, kai konkretus monumentas, kuriam ikona priklausė, nežinomas, tačiau kai yra įrodymų, kad ji anksčiau buvo neatsiejama monumento dalis, visų pirma tais atvejais, kai yra požymių ar elementų, kurie rodo, kad ji anksčiau buvo ikonostaso arba ikonos stovo dalis, ikona vis tiek turėtų būti priskiriama priede nurodytai kategorijai „išardytų meno ar istorinių monumentų arba archeologinių vietovių elementai“;
- (14) atsižvelgiant į ypatingą kultūros vertybių pobūdį, nepaprastai svarbų vaidmenį atlieka muitinė, ir ji turėtų turėti galimybę pririnkus paprašyti, kad deklarasantas pateiktų papildomos informacijos, ir išanalizuoti kultūros vertybes fiziškai jas apžiūrint;
- (15) asmenys, siekiantys importuoti importo licencijų nereikalaujančių kategorijų kultūros vertybes į Sąjungos muitų teritoriją, turėtų pateikti patvirtinimą, kuriame paliudijama ir prisiimama atsakomybė už teisėtą tokių vertybių eksportą iš trečiosios šalies, ir pateikti pakankamai informacijos, kad muitinė galėtų šias kultūros vertybes identifikuoti. Siekiant supaprastinti procedūrą ir teisinio tikrumo sumetimais informacija apie kultūros vertybes turėtų būti pateikta naudojant standartinį dokumentą. Kultūros vertybėms aprašyti galėtų būti naudojamas UNESCO rekomenduojamas objekto identifikacijos standartas. Prekių turėtojas turėtų užregistruoti tuos duomenis elektroninėje sistemoje, kad muitinei būtų sudarytos palankesnės sąlygos atlikti identifikavimą, kad ji galėtų atlikti rizikos analizę bei tikslius tikrinimus, ir kad būtų užtikrintas atsekamumas po kultūros vertybių įvežimo į vidaus rinką;
- (16) ES vieno langelio aplinkos, skirtos muitinėms, kontekste Komisija turėtų būti atsakinga už tai, kad būtų sukurta centralizuota elektroninė sistema importo licencijų prašymams ir importuotojo patvirtinimams pateikti, taip pat valstybių narių viešosioms institucijoms saugoti informaciją, visų pirma, apie importuotojo patvirtinimus ir importo licencijas, ir ja keistis;
- (17) turėtų būti įmanoma tvarkant duomenis pagal šį reglamentą apimti ir asmens duomenis ir toks tvarkymas turėtų būti atliekamas pagal Sąjungos teisę. Valstybės narės ir Komisija asmens duomenis turėtų tvarkyti tik šio reglamento tikslais, arba tinkamai pagrįstais atvejais – nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos tikslais. Bet kokiam asmens duomenų rinkimui, atskleidimui, siuntimui, perdavimui ir kitam tvarkymui

šio reglamento taikymo srityje turėtų būti taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentų (ES) 2016/679 ⁽⁶⁾ ir (ES) 2018/1725 ⁽⁷⁾ reikalavimai. Tvarkant asmens duomenis šio reglamento tikslais taip pat turėtų būti užtikrinama teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą, kaip pripažinta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnyje, taip pat teisė į privatų ir šeimos gyvenimą bei teisė į asmens duomenų apsaugą, pripažintos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos atitinkamai 7 ir 8 straipsniuose;

- (18) kultūros vertybių, kurios nebuvo sukurtos ar rastos Sąjungos muitų teritorijoje, tačiau kurios buvo eksportuotos kaip Sąjungos prekės, atveju turėtų būti nereikalaujama pateikti importo licenciją arba importuotojo patvirtinimą, kai jos grąžinamos į tą teritoriją kaip grąžintos prekės, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 952/2013;
- (19) laikinajam kultūros vertybių įvežimui švietimo, mokslo, išsaugojimo, restauravimo, eksponavimo, skaitmeninimo, scenos menų tikslais, akademinų įstaigų atliekamų mokslinių tyrimų ar muziejų arba panašių įstaigų bendradarbiavimo tikslu reikalaujama pateikti importo licenciją ar importuotojo patvirtinimą taip pat turėtų būti netaikomas;
- (20) siekiant užtikrinti kultūros vertybių iš nuo ginkluotojo konflikto arba stichinės nelaimės nukentėjusių šalių saugumą ir išsaugojimą, šias vertybes taip pat turėtų būti leidžiama saugoti išimtinu tikslu – siekiant, kad viešoji institucija jas saugiai laikytų arba tai būtų daroma jai prižiūrint, nereikalaujant pateikti importo licencijos ar importuotojo patvirtinimo;
- (21) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas kultūros vertybėms pateikti komercinėse menų mugėse, importo licencija turėtų nebūti būtina tais atvejais, kai kultūros vertybės laikinai įvežamos, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 952/2013 250 straipsnyje, ir kai vietoj importo licencijos pateiktas importuotojo patvirtinimas. Tačiau importo licencijos pateikimo turėtų būti reikalaujama tais atvejais, kai tokios kultūros vertybės po menų mugės liks Sąjungoje;
- (22) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti išsamią tvarką dėl kultūros vertybių, kurios yra grąžintos prekės, ar kultūros vertybių laikinojo įvežimo į Sąjungos muitų teritoriją ir jų saugojimo, prašymo išduoti importo licenciją bei importo licencijos formų šablonų, importuotojo patvirtinimo bei prie jo pridedamų dokumentų šablonų, ir išsamesnių jų pateikimo ir nagrinėjimo procedūrinių taisyklių. Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti elektroninės sistemos, skirtos importo licencijų prašymams ir importuotojo patvirtinimams pateikti, taip pat informacijai saugoti ir ja keistis tarp valstybių narių, kūrimo tvarką. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁸⁾;
- (23) siekiant užtikrinti veiksmingą koordinavimą ir išvengti pastangų dubliavimo organizuojant mokymą, gebėjimų stiprinimo veiklą ir informuotumo didinimo kampanijas, taip pat siekiant užsakyti atitinkamus mokslinius tyrimus ir standartų plėtojimą, prireikus Komisija ir valstybės narės turėtų bendradarbiauti su tarptautinėmis organizacijomis ir įstaigomis, pavyzdžiui, UNESCO, Interpolu, Europolu, Pasaulio muitinių organizacija, Tarptautiniu kultūros vertybių išsaugojimo ir restauravimo studijų centru ir Tarptautine muziejų taryba (ICOM);
- (24) siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai įgyvendinti šį reglamentą ir sukurti būsimo jo vertinimo pagrindą, valstybės narės ir Komisija turėtų elektroniniu būdu rinkti atitinkamą informaciją apie prekybos kultūros vertybėmis srautus ir ja dalytis. Siekiant užtikrinti skaidrumą ir viešą kontrolę, turėtų būti viešinama kuo daugiau informacijos. Prekybos kultūros vertybėmis srautų stebėsenai negali būti veiksminga, jei ji apsiriboja tik tų vertybių verte ar svoriu. Ypač svarbu elektroniniu būdu rinkti informaciją apie deklaruotų objektų skaičių. Kadangi Kombinuotojoje nomenklatūroje nenurodyta papildomo kultūros vertybių matavimo vieneto, būtina reikalauti deklaruoti objektų skaičių;

⁽⁶⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽⁷⁾ 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

⁽⁸⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojamosi įgyvendinimo įgaliojimai kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (25) ES muitinės rizikos valdymo strategijos ir veiksmų plano tikslas yra, *inter alia*, stiprinti muitinės pajėgumą geriau reaguoti į riziką kultūros vertybių srityje. Turėtų būti naudojamosi Reglamente (ES) Nr. 952/2013 nustatyta bendra rizikos valdymo schema, o muitinės turėtų keistis svarbia su rizika susijusia informacija;
- (26) siekiant pasinaudoti tarptautinių organizacijų ir įstaigų, kurios veikia kultūros srityje, ekspertinėmis žiniomis ir jų patirtimi neteisėtos prekybos kultūros vertybėmis srityje, turėtų būti atsižvelgiama į tų organizacijų ir įstaigų pateiktas rekomendacijas ir gaires bendro rizikos valdymo kontekste nustatant riziką, susijusią su kultūros vertybėmis. Visų pirma, ICOM rengiami raudonieji sąrašai turėtų būti gairės siekiant nustatyti tas trečiąsias šalis, kurių paveldui kyla didžiausia rizika, ir iš ten eksportuojamus objektus, kurie dažniau būtų neteisėtos prekybos objektai;
- (27) būtina rengti informavimo kampanijas, skirtas kultūros vertybių pirkėjams, neteisėtos prekybos rizikos klausimu, bei padėti rinkos dalyviams suprasti ir taikyti šį reglamentą. Skleidžiant tą informaciją valstybės narės turėtų įtraukti atitinkamus nacionalinius kontaktinius punktus ir kitas informacijos teikimo tarnybas;
- (28) siekiant veiksmingo šio reglamento įgyvendinimo, Komisija turėtų užtikrinti, kad labai mažos, mažos ir vidutinės įmonės (MVĮ) naudotųsi derama technine pagalba, ir padėti joms teikti informaciją. Todėl Sąjungoje įsisteigusios MVĮ, kurios importuoja kultūros vertybes, turėtų pasinaudoti dabartinėmis ir būsimois Sąjungos programomis, kuriomis remiamas mažųjų ir vidutinių įmonių konkurencingumas;
- (29) siekiant skatinti reikalavimų laikymąsi ir atgrasyti nuo jų apėjimo, valstybės narės turėtų nustatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas už šio reglamento nuostatų nesilaikymą ir apie tas sankcijas pranešti Komisijai. Valstybių narių nustatytos sankcijos šio reglamento pažeidimų atžvilgiu turėtų turėti vienodą atgrasomąjį poveikį visoje Sąjungoje;
- (30) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad muitinė ir kompetentingos viešosios institucijos susitartų dėl priemonių pagal Reglamente (ES) Nr. 952/2013 198 straipsnį. Išsamesniems tų priemonių aspektams turėtų būti taikoma nacionalinė teisė;
- (31) Komisija nedelsdama turėtų priimti šio reglamento įgyvendinimo taisykles, visų pirma susijusias su atitinkamomis standartinėmis elektroninėmis formomis, kurios naudojamos teikiant importo licencijos prašymą ar rengiant importuotojo patvirtinimą, ir po to per kuo trumpesnį laiką sukurti elektroninę sistemą. Nuostatų dėl importo licencijų ir importuotojo patvirtinimų taikymas turėtų būti atitinkamai atidėtas;
- (32) pagal proporcingumo principą, siekiant pagrindinių šio reglamento tikslų, būtina ir tinkama nustatyti taisykles, susijusias su kultūros vertybių įvežimu ir jų importo į Sąjungos muitų teritoriją sąlygomis ir procedūromis. Šiuo reglamentu, remiantis Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnio 4 dalimi, neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente išdėstomos kultūros vertybių įvežimo bei jų importo sąlygos ir procedūros siekiant apsaugoti žmonijos kultūros paveldą ir užkirsti kelią neteisėtai prekybai kultūros vertybėmis, visų pirma tais atvejais, kai tokia neteisėta prekyba galėtų būti prisidedama prie teroristų finansavimo.
2. Šis reglamentas netaikomas kultūros vertybėms, kurios buvo arba sukurtos, arba rastos Sąjungos muitų teritorijoje.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) kultūros vertybės – objektas, kuris yra reikšmingas archeologijai, priešistorinei, istorijai, literatūrai, menui arba mokslui, kaip išvardyta priede;

- 2) kultūros vertybių įvežimas – tai kultūros vertybių, kurioms pagal Reglamentą (ES) Nr. 952/2013 Sąjungos muitų teritorijoje taikoma muitinės priežiūra arba muitinis tikrinimas, įvežimas į Sąjungos muitų teritoriją;
- 3) kultūros vertybių importas:
  - a) kultūros vertybių išleidimas į laisvą apyvartą, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnyje, arba
  - b) kuriai nors iš šių kategorijų priskirtinų specialiųjų procedūrų, nurodytų Reglamento (ES) Nr. 952/2013 210 straipsnyje, įforminimas kultūros vertybėms:
    - i) saugojimo, kuriai priskiriamos muitinio sandėliavimo ir laisvosios zonos procedūros;
    - ii) tikslinio naudojimo, kuriai priskiriamos laikinojo įvežimo ir galutinio vartojimo procedūros;
    - iii) laikinojo įvežimo perdirbti;
- 4) prekių turėtojas – prekių turėtojas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 34 punkte;
- 5) kompetentingos viešosios institucijos – viešosios institucijos, kurias valstybės narės skiria importo licencijoms išduoti.

3 straipsnis

Kultūros vertybių įvežimas ir importas

1. Įvežti priedo A dalyje nurodytas kultūros vertybes, kurios buvo išvežtos iš tos šalies, kurioje jos buvo sukurtos ar rastos, teritorijos pažeidžiant tos šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, turi būti draudžiama.

Muitinė ir kompetentingos viešosios institucijos imasi visų tinkamų priemonių, kai bandoma įvežti pirmoje pastraipoje nurodytas kultūros vertybes.

2. Priedo B ir C dalyse išvardytas kultūros vertybes importuoti leidžiama tik pateikus:

a) arba pagal 4 straipsnį išduotą importo licenciją,

b) arba pagal 5 straipsnį pateiktą importuotojo patvirtinimą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta importo licencija arba importuotojo patvirtinimas pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 163 straipsnį pateikiami muitinei. Tuo atveju, kai kultūros vertybėms įforminama laisvosios zonos procedūra, prekių turėtojas pateikia importo licenciją arba importuotojo patvirtinimą pateikdamas kultūros vertybes pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 245 straipsnio 1 dalies a ir b punktus.

4. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma:

a) kultūros vertybėms, kurios yra grąžintos prekės, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 203 straipsnyje;

b) kultūros vertybių importui, kai siekiama vien tik užtikrinti, kad viešoji institucija jas saugotų arba tai būtų daroma jai prižiūrint, ketinant tas kultūros vertybes grąžinti, kai tai leis aplinkybės;

c) kultūros vertybių laikinajam įvežimui, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 250 straipsnyje, į Sąjungos teritoriją švietimo, mokslo, išsaugojimo, restauravimo, eksponavimo, skaitmeninimo, scenos menų, akademinų įstaigų atliekamų mokslinių tyrimų ar muziejų arba panašių institucijų bendradarbiavimo tikslu.

5. Importo licencijos nereikalaujama kultūros vertybėms, kurioms įforminama laikinojo įvežimo procedūra, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 250 straipsnyje, jei tokios vertybės bus pateiktos komercinėse menų mugėse. Tokiais atvejais pateikiamas importuotojo patvirtinimas pagal šio reglamento 5 straipsnio procedūrą.

Tačiau jei toms kultūros vertybėms vėliau įforminama kita muitinės procedūra, nurodyta šio reglamento 2 straipsnio 3 punkte, turi būti reikalaujama turėti pagal šio reglamento 4 straipsnį išduotą importo licenciją.

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma išsami kultūros vertybių, kurios yra grąžintos prekės, arba kultūros vertybių importo, siekiant užtikrinti jų saugojimą, ir laikinojo įvežimo, kaip nurodyta šio straipsnio 4 ir 5 dalyse, tvarka. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Šio straipsnio 2 dalis nedaro poveikio kitoms pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 215 straipsnį Sąjungos priimtoms priemonėms.

8. Pateikiant priedo B ir C dalyse išvardytų kultūros vertybių importo muitinės deklaraciją, vienetų skaičius nurodomas kaip papildomi vienetai, kaip nustatyta tame priede. Kai kultūros vertybėms įforminama laisvosios zonos procedūra, prekių turėtojas nurodo vienetų skaičių, pateikdamas prekes pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 245 straipsnio 1 dalies a ir b punktus.

4 straipsnis

Importo licencija

1. Importuojant priedo B dalyje išvardytas kultūros vertybes, išskyrus nurodytas 3 straipsnio 4 ir 5 dalyse, reikalaujama pateikti importo licenciją. Tą importo licenciją išduoda valstybės narės, kurioje kultūros vertybėms pirmą kartą įforminta viena iš 2 straipsnio 3 punkte nurodytų muitinės procedūrų, kompetentinga viešoji institucija.

2. Valstybių narių kompetentingų viešųjų institucijų pagal šį straipsnį išduotos importo licencijos galioja visoje Sąjungoje.

3. Pagal šį straipsnį išduota importo licencija neturi būti laikoma atitinkamų kultūros vertybių teisėtos kilmės arba nuosavybės teisių įrodymu.

4. Prašymą išduoti importo licenciją prekių turėtojas pateikia valstybės narės, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, kompetentingai viešajai institucijai per 8 straipsnyje nurodytą elektroninę sistemą. Prie prašymo pridedami patvirtinamieji dokumentai ir informacija, įrodantys, kad atitinkamos kultūros vertybės eksportuotos iš šalies, kurioje jos buvo sukurtos ar rastos, laikantis tos šalies įstatymų ir kitų teisės aktų, arba įrodantys, kad jų išvežimo iš jos teritorijos metu tokių įstatymų ir kitų teisės aktų nebuvo.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, prie prašymo vietoj to gali būti pridedami bet kokie patvirtinamieji dokumentai ir informacija, įrodantys, kad atitinkamos kultūros vertybės buvo eksportuotos laikantis paskutiniosios šalies, kurioje jos buvo ilgiau nei penkerių metų laikotarpį ir kitais nei laikino naudojimo, tranzito, reeksportavimo ar perkrovimo tikslais, įstatymų ir kitų teisės aktų, toliau nurodytais atvejais:

a) šalis, kurioje kultūros vertybės buvo sukurtos ar rastos, negali būti patikimai nustatyta arba

b) kultūros vertybės buvo išvežtos iš šalies, kurioje jos buvo sukurtos ar rastos, iki 1972 m. balandžio 24 d.

5. Įrodymai, kad atitinkamos kultūros vertybės buvo eksportuotos pagal 4 dalį, pateikiami kaip eksporto sertifikatai arba eksporto licencijos, kai atitinkama šalis eksporto metu yra nustačiusi tokius dokumentus kultūros vertybių eksportui.

6. Kompetentinga viešoji institucija patikrina, ar prašymas yra išsamus. Ji paprašo prašymą pateikusio asmens pateikti bet kokią trūkstamą ar papildomą informaciją ar dokumentą per 21 dieną nuo prašymo gavimo.

7. Per 90 dienų nuo išsamaus prašymo gavimo dienos kompetentinga viešoji institucija jį išnagrinėja ir priima sprendimą išduoti importo licenciją arba atmesti prašymą.

Kompetentinga viešoji institucija prašymą atmeta, jeigu:

- a) turi informacijos arba pagrįstų priežasčių manyti, kad kultūros vertybės buvo išvežtos iš šalies, kurioje jos buvo sukurtos arba rastos, teritorijos pažeidžiant tos šalies įstatymus ir kitus teisės aktus;
- b) nepateikti 4 dalyje reikalaujami įrodymai;
- c) turi informacijos arba pagrįstų priežasčių manyti, kad prekių turėtojas neįgijo jų teisėtai arba
- d) yra informuota, kad yra nagrinėjamų šalies, kurioje kultūros vertybės buvo sukurtos arba rastos, viešųjų institucijų reikalavimų dėl jų grąžinimo.

8. Tuo atveju, kai prašymas atmetamas, 7 dalyje nurodytas administracinis sprendimas kartu su motyvų pareiškimu ir informacija dėl skundų procedūros nedelsiant turi būti perduodami prašymą pateikusiam asmeniui.

9. Kai paduodamas prašymas dėl importo licencijos, susijusios su kultūros vertybėmis, dėl kurių toks prašymas buvo anksčiau atmetas, prašymą pateikęs asmuo informuoja kompetentingą viešąją instituciją, kuriai prašymas pateiktas, apie ankstesnį prašymo atmetimą.

10. Jeigu valstybė narė atmeta prašymą, apie tą atmetimą, taip pat apie priežastis, kuriomis jis buvo pagrįstas, per 8 straipsnyje nurodytą elektroninę sistemą informuojamos kitos valstybės narės ir Komisija.

11. Valstybės narės nedelsdamos paskiria kompetentingas viešąsias institucijas, kurios išduoda importo licencijas pagal šį straipsnį. Valstybės narės pateikia Komisijai duomenis apie kompetentingas viešąsias institucijas ir bet kokius tų duomenų pakeitimus.

Komisija duomenis apie kompetentingas viešąsias institucijas ir bet kokius tų duomenų pakeitimus skelbia *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

12. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas importo licencijos prašymo šablonas ir forma bei kuriais nurodomi galimi patvirtinamieji dokumentai siekiant įrodyti atitinkamų kultūros vertybių teisėtą kilmę, taip pat nustatomos tokių prašymų pateikimo ir nagrinėjimo procedūrinės taisyklės. Nustatydamą tuos elementus, Komisija siekia užtikrinti, kad kompetentingos viešosios institucijos vienodai taikytų importo licencijavimo procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 straipsnis

Importuotojo patvirtinimas

1. Importuojant priedo C dalyje išvardytas kultūros vertybes reikalaujama pateikti importuotojo patvirtinimą, kurį prekių turėtojas turi pateikti per 8 straipsnyje nurodytą elektroninę sistemą.

2. Importuotojo patvirtinimą sudaro:

- a) prekių turėtojo pasirašyta deklaracija, kurioje nurodoma, kad kultūros vertybės iš šalies, kurioje jos buvo sukurtos ar rastos, eksportuotos laikantis tos šalies įstatymų ir kitų teisės aktų tuo metu, kai jos buvo išvežtos iš jos teritorijos, ir
- b) standartinis dokumentas, kuriame atitinkamos kultūros vertybės aprašytos pakankamai išsamiai, kad viešosios institucijos galėtų jas identifikuoti ir atlikti rizikos analizę bei tikslinius tikrinimus.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos a punkto, deklaracijoje vietoj to gali būti nurodyta, kad atitinkamos kultūros vertybės buvo eksportuotos laikantis paskutiniosios šalies, kurioje jos buvo ilgiau nei penkerių metų laikotarpį ir kitais nei laikino naudojimo, tranzito, reeksportavimo ar perkrovimo tikslais, įstatymų ir kitų teisės aktų, toliau nurodytais atvejais:

- a) šalis, kurioje kultūros vertybės buvo sukurtos ar rastos, negali būti patikimai nustatyta arba
- b) kultūros vertybės buvo išvežtos iš šalies, kurioje jos buvo sukurtos ar rastos, iki 1972 m. balandžio 24 d.

3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamas importuotojo patvirtinimo standartinis šablonas ir forma, taip pat jo pateikimo procedūrinės taisyklės, ir nurodo galimus patvirtinamuosius dokumentus, siekiant įrodyti atitinkamų kultūros vertybių teisėtą kilmę, kuriuos turėtų turėti prekių turėtojas, ir importuotojo patvirtinimo nagrinėjimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6 straipsnis

Kompetentingos muitinės įstaigos

Valstybės narės gali apriboti muitinės įstaigų, kompetentingų tvarkyti kultūros vertybių importą pagal šį reglamentą, skaičių. Tais atvejais, kai valstybės narės taiko tokį apribojimą, jos pateikia Komisijai duomenis apie tas muitinės įstaigas ir bet kokius tų duomenų pakeitimus.

Komisija duomenis apie kompetentingas muitinės įstaigas ir bet kokius tų duomenų pakeitimus skelbia *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio C serijoje*.

7 straipsnis

Administracinis bendradarbiavimas

Šio reglamento įgyvendinimo tikslais valstybės narės užtikrina jų muitinių tarpusavio bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą su kompetentingomis viešosiomis institucijomis, nurodytomis 4 straipsnyje.

8 straipsnis

Elektroninės sistemos naudojimas

1. Valstybių narių viešųjų institucijų informacija, visų pirma apie importo licencijas ir importuotojų patvirtinimus, saugoma ir ja tarpusavyje keičiamasi elektroninėje sistemoje.

Elektroninės sistemos laikino neveikimo atveju laikinai gali būti naudojamos kitos saugojimo ir keitimosi informacija priemonės.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma:

- a) 1 dalyje nurodytos elektroninės sistemos diegimo, veikimo ir priežiūros tvarka;
- b) išsamios valstybių narių viešųjų institucijų informacijos pateikimo, tvarkymo, saugojimo ir keitimosi ja per elektroninę sistemą arba kitomis priemonėmis, nurodytomis 1 dalyje, taisyklės.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros ne vėliau kaip 2021 m. birželio 28 d.

9 straipsnis

Elektroninės sistemos sukūrimas

Komisija sukuria 8 straipsnyje nurodytą elektroninę sistemą. Elektroninė sistema pradeda veikti ne vėliau kaip praėjus ketveriems metams po įgyvendinimo aktų, nurodytų 8 straipsnio 2 dalyje, įsigaliojimo.

10 straipsnis

Asmens duomenų apsauga ir saugojimo laikotarpiai

1. Valstybių narių muitinės ir kompetentingos viešosios institucijos atlieka asmens duomenų, kuriuos jos gavo pagal 4, 5 ir 8 straipsnius, valdytojų funkciją.

2. Asmens duomenų tvarkymas pagal šį reglamentą vykdomas tik 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžtu tikslu.

3. Pagal 4, 5 ir 8 straipsnius gautais asmens duomenimis gali naudotis tik tinkamai įgalioti viešųjų institucijų darbuotojai ir jie turi būti deramai apsaugoti nuo neleistinos prieigos arba perdavimo. Duomenys negali būti atskleisti ar perduoti be aiškaus rašytinio viešosios institucijos, kuri pirmoji gavo tą informaciją, leidimo. Tačiau toks leidimas nebūtinas, jeigu viešosios institucijos privalo atskleisti arba perduoti tą informaciją pagal atitinkamoje valstybėje narėje galiojančias teisinės nuostatas, visų pirma susijusias su teismo procesu.

4. Taikant 4, 5 ir 8 straipsnius gauti asmens duomenys saugomi 20 metų nuo jų gavimo datos. Pasibaigus tam laikotarpiui tie asmens duomenys ištrinami.

11 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 28 d. praneša Komisijai apie taisykles dėl sankcijų, taikytinų už kultūros vertybių įvežimą pažeidžiant 3 straipsnio 1 dalį, ir apie susijusias priemones.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2025 m. birželio 28 d. praneša Komisijai apie taisykles dėl sankcijų, taikytinų už kitus šio reglamento pažeidimus, visų pirma už melagingus pareiškimus bei melagingos informacijos pateikimą, ir apie susijusias priemones.

Valstybės narės nedelsdamos Komisijai praneša apie visus vėlesnius tokioms taisyklėms įtakos turinčius pakeitimus.

12 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiosiomis šalimis

Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, gali organizuoti mokymus ir gebėjimų stiprinimo veiklą trečiosioms šalims klausimais, kurie patenka į jos veiklos sritį, ir tokiu mastu, koks yra būtinas jos užduotims pagal šį reglamentą vykdyti.

13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 116/2009 8 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

14 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir vertinimas

1. Valstybės narės Komisijai teikia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

Tuo tikslu Komisija valstybėms narėms pateikia atitinkamus klausimynus. Valstybės narės prašomą informaciją Komisijai pateikia per šešis mėnesius nuo klausimyno gavimo dienos.

2. Per trejus metus nuo tos dienos, kai pradėdamos taikyti visas šis reglamentas, o vėliau kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą. Ataskaita skelbiama viešai ir joje pateikiama aktuali statistinė informacija Sąjungos ir nacionaliniu lygmenimis, tokia kaip išduotų importo licencijų ir atmestų prašymų skaičius, taip pat pateiktų importuotojų patvirtinimų skaičius. Joje apžvelgiamas praktinis įgyvendinimas, įskaitant poveikį Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms.

3. Ne vėliau kaip 2020 m. birželio 28 d., o vėliau kas 12 mėnesių iki kol sukuriama 9 straipsnyje nustatyta elektroninė sistema, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pažangos priimant įgyvendinimo aktus, kaip nustatyta 8 straipsnio 2 dalyje, ir pažangos, padarytos kuriant elektroninę sistemą, kaip nustatyta 9 straipsnyje, ataskaitą.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

16 straipsnis

Taikymas

1. Šis reglamentas taikomas nuo jo įsigaliojimo dienos.
2. Nepaisant 1 dalies:
  - a) 3 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2020 m. gruodžio 28 d.;
  - b) 3 straipsnio 2–5, 7 ir 8 dalys, 4 straipsnio 1–10 dalys, 5 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 8 straipsnio 1 dalis taikomos nuo tos dienos, kurią pradeda veikti 8 straipsnyje nurodyta elektroninė sistema, arba ne vėliau kaip 2025 m. birželio 28 d. Komisija datą, kurią įvykdomos šios dalies sąlygos, paskelbia *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2019 m. balandžio 17 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

A. TAJANI

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. CIAMBA

PRIEDAS

A dalis. Kultūros vertybės, kurioms taikoma 3 straipsnio 1 dalis

-
- a) retos faunos, floros, mineralų ir anatomijos kolekcijos bei pavyzdžiai ir paleontologijos objektai;
-
- b) turtas, susijęs su istorija, įskaitant mokslo ir technologijų, karo ir visuomenės istoriją, valstybių vadovų, mąstytojų, mokslininkų ir menininkų gyvenimu ir nacionalinės reikšmės įvykiais;
-
- c) archeologinių kasinėjimų, įskaitant teisėtus ir neteisėtus, arba archeologinių paieškų žemėje ar po vandeniu radiniai;
-
- d) išardytų meno ar istorinių monumentų arba archeologinių vietovių elementai ⁽¹⁾;
-
- e) senesni nei šimto metų antikvariniai daiktai, pavyzdžiui, įrašai, monetos ir graviruoti antspaudai;
-
- f) etnologijos objektai;
-
- g) meno objektai, pavyzdžiui:
- i) paveikslėliai, paveikslai ir piešiniai, nupiešti tik ranka bet kokia medžiaga ant bet kokio pagrindo, išskyrus pramoninio dizaino objektus ir pramonės gaminius, dekoruotus ranka;
  - ii) statulų ir skulptūrų originalai iš bet kokių medžiagų;
  - iii) graviūrų, estampų ir litografijų originalai;
  - iv) originalūs meninio pobūdžio rinkiniai ir montažai iš bet kokių medžiagų;
-
- h) reti rankraščiai ir inkunabulai;
-
- i) senos specializuotos (istorinės, meninės, mokslinės, literatūrinės ir pan.) knygos, dokumentai ir publikacijos, pavieniai arba kolekcijos;
-
- j) pašto, žyminiai (rinkliavos) ir panašūs ženklai, pavieniai arba kolekcijos;
-
- k) archyvai, įskaitant garso, fotografijos ir kinematografijos archyvus;
-
- l) senesni nei šimto metų baldai ir seni muzikos instrumentai.

⁽¹⁾ Liturginės ikonos ir statulos, net jeigu jos yra atskirai stovintys objektai, laikytinos šiai kategorijai priklausančiomis kultūros vertybėmis.

B dalis. Kultūros vertybės, kurioms taikomas 4 straipsnis

Kultūros vertybių kategorijos pagal A dalį	Kombinuotosios nomenklatūros (KN) skirsnis, pozicija arba subpozicija	Minimalaus amžiaus riba	Minimali finansinė riba (muitinė vertė)	Papildomi vienetai
c) archeologinių kasinėjimų (įskaitant teisėtus ir neteisėtus) arba archeologinių paieškų žemėje ar po vandeniu radiniai;	ex 9705; ex 9706	senesni nei 250 metų	bet kokios vertės	vienetų skaičius (p/st)
d) išardytų meno ar istorinių monumentų arba archeologinių vietovių elementai (1);	ex 9705; ex 9706	senesni nei 250 metų	bet kokios vertės	vienetų skaičius (p/st)

(1) Liturginės ikonos ir statulos, net jeigu jos yra atskiri objektai, laikytinos šiai kategorijai priklausančiomis kultūros vertybėmis.

C dalis. Kultūros vertybės, kurioms taikomas 5 straipsnis

Kultūros vertybių kategorijos pagal A dalį	Kombinuotosios nomenklatūros (KN) skirsnis, pozicija arba subpozicija	Minimalaus amžiaus riba	Minimali finansinė riba (muitinė vertė)	Papildomi vienetai
a) retos faunos, floros, mineralų ir anatomijos kolekcijos bei pavyzdžiai ir paleontologijos objektai;	ex 9705	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
b) turtas, susijęs su istorija, įskaitant mokslo ir technologijų, karo ir visuomenės istoriją, valstybių vadovų, mąstytojų, mokslininkų ir menininkų gyvenimu ir nacionalinės reikšmės įvykiais;	ex 9705	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
e) antikvariniai daiktai, pavyzdžiui, įrašai, monetos ir graviruoti antspaudai;	ex 9706	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
f) etnologijos objektai;	ex 9705	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
g) meno objektai, pavyzdžiui:				
i) paveikslėliai, paveikslai ir piešiniai, nupiešti tik ranka bet kokia medžiaga ant bet kokio pagrindo (išskyrus pramoninio dizaino objektus ir pramonės gaminius, dekoruotus ranka);	ex 9701	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)

Kultūros vertybių kategorijos pagal A dalį	Kombinuotosios nomenklatūros (KN) skirsnis, pozicija arba subpozicija	Minimalaus amžiaus riba	Minimali finansinė riba (muitinė vertė)	Papildomi vienetai
ii) statulų ir skulptūrų originalai iš bet kokių medžiagų;	ex 9703	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
iii) graviūrų, estampų ir litografijų originalai;	ex 9702;	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
iv) originalūs meninio pobūdžio rinkiniai ir montažai iš bet kokių medžiagų;	ex 9701	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
h) reti rankraščiai ir inkunabulai	ex 9702; ex 9706	senesni nei 200 metų	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)
i) senos specializuotos knygos, dokumentai ir publikacijos (istorinės, meninės, mokslinės, literatūrinės ir pan.), pavieniai arba kolekcijos.	ex 9705; ex 9706	Daugiau nei 200 metų senumo	18 000 EUR ar daugiau už vieneta	vienetų skaičius (p/st)